

железнодорожных билетов. Это свидетельствует о том, что туристская деятельность железнодорожных компаний приносит им устойчивые доходы и позволяет решать существующие финансовые проблемы.

Наличие густой сети железных дорог в Украине позволяет организовать разнообразные по географическому расположению, форме и содержанию маршруты железнодорожных туров. Во внутреннем туризме это кратковременные (часовые) туры длительностью от 3 до 10 ч, совершаемые на электропоездах, однодневные, двух- и трехдневные (непродолжительные) и многодневные туры от 5 дней.

Железнодорожный туристский маршрут должен тщательно выбираться с учетом интересов, пожеланий и спроса конкретных потребителей. При разработке маршрута необходимо рассмотреть все объекты, лежащие на пути к конечной цели туристского маршрута. Это могут быть природные или культурные особенности: леса, озера, горы, памятники архитектуры, соборы, храмы, ансамбли.

Для реализации железнодорожных туристских маршрутов существует несколько вариантов. Например, возможно формирование отдельных туристско-экскурсионных поездов.

Помимо этого можно организовать туристские маршруты в составе пассажирских поездов, следующих по действующему расписанию. Сервис-центры железнодорожных вокзалов или туристические фирмы, организующие такие путешествия, приобретают необходимое количество билетов для желающих совершить путешествие по железной дороге.

К сожалению, сегодня в Украине нет достаточного количества специализированного подвижного состава для путешествий по железным дорогам. Поэтому железнодорожный туризм малокомфортабелен и экономически низкоэффективен, что, в свою очередь, сдерживает его развитие. Для обеспечения высококачественного обслуживания туристов и пассажиров в пути следования необходима модернизация и создание нового специализированного подвижного состава для дальнего и пригородного сообщения (с улучшенным обзором, стилизованного в традициях разных эпох и культур).

УДК 330.341.1:656.2

ІННОВАЦІЙНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ

Синікова О.М., аспірант (УкрДАЗТ)

Ефективне функціонування залізничного транспорту України грає виняткову роль в створенні умов для модернізації, переходу на інноваційний шлях розвитку і стійкого зростання національної економіки.

На сьогоднішній день інноваційний фактор розвитку галузі стає визначаючим для підтримки її конкурентоспроможності. Необхідно відзначити ряд факторів, що характеризують особливу роль інноваційної діяльності для ефективної роботи залізничного транспорту.

По-перше, висока фондомісткість залізничного транспорту і значний ступінь морального і фізичного зносу матеріально-технічної бази визначає масштаби інноваційного оновлення основних виробничих фондів галузі.

По-друге, скорочення можливості підтримки технічного рівня основних фондів за рахунок капітального ремонту, оскільки більшість ремонтних підприємств має морально і фізично застарілий парк устаткування і технологічне оснащення, орієнтоване на підтримку ресурсу технічних засобів, тоді як ситуація, що склалася, вимагає наявності сучасних інноваційних технологій по відновленню і продовженню ресурсу техніки.

По-третє, недостатня інвестиційна активність, фінансування якої за рахунок власних джерел галузі практично вичерпано, а масштаби залучення позикових засобів незначні, що посилює значення інноваційної складової в реалізації інвестиційних заходів.

Далі, рівень інформатизації на залізничному транспорті вимагає високих темпів технічного і програмного переоснащення інформаційних процесів, що обумовлює необхідність постійного інноваційного супроводу.

І, нарешті, значна матеріаломісткість і енергоємність залізничного виробництва визначають актуальність інноваційних заходів, направлених на ресурсозберігання.

До головних чинників, які гальмують інноваційні процеси в залізничній галузі України, можна віднести: відсутність достатніх джерел фінансування; недосконалість законодавчої бази у сфері інновацій; міграція висококваліфікованих фахівців до високо розвинутих країн; відсутність інформаційної та технологічної бази.

Таким чином, розвиток залізничного транспорту України не представляється можливим без формування інноваційної політики, заснованої

на останніх досягненнях науково-технічного прогресу.

УДК 368/369 (477)

СТРАХОВИЙ ЗАХИСТ СФЕРИ ТУРИЗМУ: ХАРАКТЕРНІ ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ

Стешенко О.Д., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Попит на страхові послуги у сфері туризму, як і в цілому в Україні залежить, перш за все, від обов'язковості того чи іншого виду страхування, а також від рівня ризиків потенційних страхувальників. На цей час обов'язковими видами страхування охоплені виключно ризики туристів. Разом з тим ризик настання негативних явищ в туристському бізнесі є досить високим через велику вірогідність помилок при взаємодії значної кількості незалежних партнерів і потребує необхідного фінансового забезпечення.

Доступні статистичні дані не відображають реального попиту на страховий захист з боку туристичних фірм. Тож завданням даного дослідження було виявлення типових потреб суб'єктів туристичної діяльності у страховому покритті, а також проблем, з якими вони стикаються при укладанні договорів страхування.

Аналіз потреб у страхуванні ризиків туристичних фірм виявив наступні тенденції. Потребують відповідного страхового покриття та укладають договори страхування великі та середні туристичні фірми. Дрібні туристичні фірми, які не мають власного майна та стоять перед вибором (у світлі змін у чинному законодавстві) щодо подальших напрямів ведення діяльності – перейти в категорію туристичних агентів чи взагалі залишити туристичний ринок, не бачать необхідності здійснювати страхування власних ризиків. Невеликим винятком є медичне страхування, яким опитані респонденти хотіли б забезпечити своїх працівників.

Поряд із обов'язковими видами страхування, які стосуються виключно туристів існує та зберігатиметься потреба у страхуванні майнових ризиків (нерухомість, автомобілі). З появою зарубіжних туристичних компаній, а також в процесі концентрації капіталу окремими вітчизняними туроператорами, зростатиме потреба в особистому страхуванні (медичному, пенсійному, від нещасних випадків), яке стане частиною соціального пакету працівників туристичних фірм. Перспективним напрямком розвитку страхового бізнесу є формування страхового ринку VIP клієнтів туристичних фірм,

для яких страхування буде здійснюватися в комплексі: страхування депозиту, платіжної картки, особисте медичне страхування, страхування від нещасного випадку і обов'язкове страхування всього комплексу туристичних послуг. В майбутньому, слід прогнозувати запровадження комбінованих дисконтних платіжних карток, де послуги банківські, страхові та туристичні будуть об'єднуватися в один продукт, для задоволення потреб клієнтів, які не обмежені у витратах та цінують якість та комфорт.

Посилення вимог до якості страхових продуктів вимагатиме нестандартних підходів щодо задоволення потреб клієнтів з боку страхових компаній. Все більше власників туристичних фірм приходять до висновку про необхідність розробки програм управління ризиками із залученням професіоналів.

Таким чином ринок туристичних послуг, а разом з ним і страховий ринок виходять на якісно новий рівень, який передбачає поєднання інтересів та взаємовигідне співробітництво.

УДК 368.21

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ СТРАХУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТРАНЗИТУ ВАНТАЖІВ ТЕРИТОРІЄЮ УКРАЇНИ

Сухоруко О.В., к.е.н., доцент (ХНТУ)

В останнє десятиріччя, відповідно до концепції сталого збалансованого соціально-економічного розвитку, що активно опрацьовується у нашій країні, усе більше поширення одержують підходи, пов'язані впровадженням сучасних механізмів та інструментів екологізації та забезпечення екологічної безпеки різних видів економічної діяльності.

Аналізуючи позитивні стартові умови для формування і прогресуючого розвитку транзитного потенціалу в Україні, вбудовування вітчизняного транзитного комплексу в загальноєвропейську транспортну систему, необхідно звернути увагу на фактор екологічної безпеки об'єктів транспорту і транспортної інфраструктури, оскільки транспортний сектор займає одне з перших місць за забрудненням навколишнього природного середовища і є одночасно одним з основних споживачів дефіцитних паливно-енергетичних ресурсів, тобто становить вельми значущу загрозу екологічній та ресурсній безпеці України.

В Україні створені реальні передумови активізації дії економічних, максимально